

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	5Sžo/63/2012
Identifikačné číslo spisu:	1009201283
Dátum vydania rozhodnutia:	31.01.2013
Meno a priezvisko:	JUDr. Jana Baricová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2013:1009201283.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu C., bytom U., zastúpeného JUDr. Tatianou Vorobelovou, advokátkou, so sídlom advokátskej kancelárie v Košiciach, Bajzova 2, proti žalovanému Ministerstvu vnútra Slovenskej republiky, so sídlom v Bratislave, Pribinova 2, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. p.: SLV-71/PK-2009 z 24. júla 2009, o odvolaní žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave, č. k. 4S/165/2009-90 z 23. októbra 2012, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnuté uznesenie Krajského súdu v Bratislave, č. k. 4S/165/2009-90 z 23. októbra 2012 z r u š u j e a v e c m u v r a c i a n a ďalšie konanie.

Odôvodnenie

Napadnutým uznesením Krajský súd v Bratislave (ďalej aj „krajský súd“) po tom čo mu bola vec vrátená Najvyšším súdom Slovenskej republiky prípisom z 15. októbra 2012 sp. zn. 5Sžo/17/20012 na vydanie doplnacieho rozsudku podľa § 166 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“) v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP návrh žalobcu na doplnenie rozsudku Krajského súdu v Bratislave, č. k. 4S/165/2009-57 z 23. marca 2012 o výrok, ktorým by zrušil aj rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu č. 140 zo dňa 09. apríla 2009 podľa §166 ods. 2 OSP zamietol.

V odôvodnení rozhodnutia poukázal na ustanovenia § 250j ods. 2 písm. c/ OSP, § 246c OSP a § 250j ods. 2 OSP, z ktorého jednoznačne vyplýva možnosť - nie povinnosť súdu zrušiť aj rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu v prípade, ak súd podľa okolností prípadu dospeje k záveru, že takýto postup je vhodný.

Súd nie je povinný samostatne odôvodňovať, prečo dospel k záveru zrušiť, resp. nezrušiť aj rozhodnutie prvostupňového orgánu, nakoľko táto skutočnosť vždy vyplýva zo skutkových okolností konkrétneho prípadu.

Nesprávne preto požadoval žalobca vydanie doplnujúceho rozsudku v tom smere, že vo výroku rozsudku malo byť uvedené aj rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu č. 140 zo dňa 09. apríla 2009.

Na záver pre úplnosť veci krajský súd poukázal na to, že vo výroku rozsudku nezrušil prvostupňové rozhodnutie - personálny rozkaz ministra vnútra SR č. 140 zo dňa 09. apríla 2009, pretože má za to, že nedostatky tohto rozhodnutia je možné odstrániť v konaní o rozklade pred žalovaným. Odvolacie

konanie totiž tvorí s prvostupňovým konaním pred správnym orgánom jeden celok a preto si odvolací orgán, v súlade s ustanovením § 59 ods. 1 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní v znení neskorších predpisov, musí všímať i všetky nové okolnosti, ktoré môžu mať vplyv na správnosť rozhodnutia a je oprávnený aj z vlastného podnetu vykonať nové dokazovanie za účelom spoľahlivo zisteného skutkového stavu.

Proti tomuto uzneseniu krajského súdu podal žalobca v zákonnej lehote odvolanie, s tým, že trvá na odvolaní proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave z 23. marca 2012, č. k. 4S/165/2009-57, v ktorom uvádza dôvody nesúhlasu i s výrokom o náhrade trov konania a navrhuje aby najvyšší súd zmenil uznesenie Krajského súdu v Bratislave, č. k. 4S/165/2009-90 zo dňa 23. októbra 2012, tak že zrušuje aj Personálny rozkaz žalovaného č. 140 z 09. apríla 2009 a žalovanému vracia vec na nové konanie a rozhodnutie. Zároveň si znova uplatnil náhradu trov konania.

Žalovaný sa k odvolaniu žalobcu nevyjadril.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „najvyšší súd“) ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP) prejednal vec bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 250ja ods. 2 veta prvá OSP), a zistil, konanie o doplniacom rozsudku trpí takou vadou, ktorá mala vplyv na zákonnosť rozhodnutia (§ 212 ods. 3 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP).

Podľa § 1 OSP v spojení s 246c ods. 1 veta prvá OSP úprava postupu súdu a účastníkov konania v občianskom súdnom konaní má zabezpečiť spravodlivú ochranu práv a oprávnených záujmov účastníkov.

Podľa § 246c ods. 1 vety prvej OSP, pre riešenie otázok, ktoré nie sú priamo upravené v tejto časti, sa použijú primerane ustanovenia prvej, tretej a štvrtej časti tohto zákona.

Podľa § 166 ods. 1 OSP, ak nerozhodol súd v rozsudku o niektorej časti predmetu konania, o trovách konania alebo o predbežnej vykonateľnosti, môže účastník do pätnástich dní od doručenia rozsudku navrhnúť jeho doplnenie. Súd môže rozsudok, ktorý nenadobudol právoplatnosť, doplniť aj bez návrhu.

Podľa § 166 ods. 2 OSP o návrhu na doplnenie rozsudku súd rozhodne do 30 dní od jeho podania. Doplnenie urobí súd doplniacím rozsudkom, pre ktorý platia obdobne ustanovenia o rozsudku. Ak súd nevyhovie návrhu účastníka na doplnenie rozsudku, uznesením návrh zamietne.

Podľa § 166 ods. 3 OSP návrh na doplnenie sa netýka právoplatnosti ani vykonateľnosti výrokov pôvodného rozsudku.

Podľa § 250f ods. 1 OSP súd môže rozhodnúť o žalobe bez pojednávania rozsudkom, ak to účastníci konania zhodne navrhli alebo ak s tým súhlasia a nie je to v rozpore s verejným záujmom.

Ako je už uvedené vyššie najvyšší súd 15. októbra 2012 vrátil Krajskému súdu v Bratislave vec C. c/a Ministerstvo vnútra SR sp. zn. 4S/165/2009 v konaní o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. p.: SLV-71/PK-2009 z 24. júla 2009 bez meritórneho rozhodnutia z dôvodu, že bolo potrebné postupom podľa § 166 OSP v spojení s § 246c ods. 1 vety prvej OSP rozhodnúť doplniacím rozsudkom o návrhu žalobcu z č. 1. 66, resp. 77 s tým, že až po odstránení uvedeného nedostatku bude možné predložiť vec na rozhodnutie Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky.

Nakoľko krajský súd dňa 23. októbra 2012 rozhodol o návrhu žalobcu na doplnenie rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 4S/165/2009-57 zo dňa 23. marca 2012 o výrok, ktorým „by zrušil aj rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu č. 140 zo dňa 09. apríla 2009“ uznesením a bez nariadenia pojednávania bez toho, že by boli splnené zákonné podmienky v zmysle § 250f ods. 1 OSP, dopustil sa závažného procesného pochybenia, keď sa neriadil citovanými zákonnými ustanoveniami ani jednoznačným pokynom najvyššieho súdu.

Uvedeným postupom bola účastníkom odňatá možnosť konať pred súdom, a preto najvyšší súd podľa § 250ja ods. 3 veta druhá OSP a § 221 písm. f/ OSP uznesenie krajského súdu č. k. 4S/165/2009-90 zo dňa 23. októbra 2012 musel zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie, v ktorom krajský súd vytknutú vadu odstráni tak, že vydá doplniaci rozsudok v súlade so zákonom.

Toto rozhodnutie prijal Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 01. mája 2011).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu n i e j e prípustný opravný prostriedok.